

[Arne Bjerregaard.]

Trods dette blev de foreslåede ændringer dog gennemført, og de viser nu klart deres berettigelse. Der må jeg complimentere de konservative for, at de netop på den baggrund i dag må erkende, at en lovgivning som denne er nødvendig, således som de klart giver udtryk for i betænkningen, hvor de siger, at man på baggrund af de stikprøveundersøgelser, der har været, nødvendigvis må gennemføre et lovforslag af denne karakter.

Det har hele tiden været kristeligt folkepartis opfattelse, at så længe vi har en indkomstbeskatning, må og skal vi sikre, at de væsentligste love i skattelovgivningen overholdes. Lov er lov, og lov skal holdes. Selvfølgelig var det behageligt og nemt, hvis det var sådan, at skatteyderne havde en sådan moralsk standard, at disse kontrolforanstaltninger var unødvendige, men er det jo desværre ikke, hvilket stikprøveundersøgelserne klart viser. Man kan jo også spørge, hvorfor borgerne i grunden skulle være af denne moralske standard. Når man også fra politisk hold søger at gøre skatteunddragelser til en slags patriotisk gerning, kan det vel ikke undre, at visse folk følger disse toner og tror, at de med sådanne unddragelser har mulighed for at ændre bestående lovgivning, uden at skele til det moralsk forkastelige i den slags transaktioner. Spørgsmålet er derfor ikke i dag, om skattestrykket er for stort – det kan man snakke om i anden forbindelse – spørgsmålet er, om vi vil skabe lighed for loven, om vi ønsker, at de regler, vi selv har været med til at lave inden for skattelovgivningen, skal overholdes. Selvfølgelig kan man diskutere skattetrykket – jeg havde nær sagt: havde vi bare ikke lavet en lempelse på 7 mia. kr. for et par år siden i skatten, havde vi måske haft mindre valutatiske dilemmaer i dag – selvfølgelig kan man postulere, at skattetrykket er for højt, men det undskylder ikke unddragelse, idet man i et demokratisk samfund må oplyse borgerne om, at lovene skal overholdes, i stedet for at give dem en anden opfattelse. Jeg må notere, at visse partier, som snakker om dette med skattetryk og skattekontrol, vel selv har været med til at fremme det skattetryk, som de nu mener berettiger en unddragelse af skattebetalingen.

Derfor må jeg nok en gang gentage, at for os er det væsentligt, at vi vil være med til at oplyse befolkningen om, at der er en lovmæs-

sig forpligtelse til at betale skat, som befolkningen nødvendigvis må vedkende sig, og er det sådan, at befolkningen ikke har den moralske standard, at man vil vedkende sig den, må vi nødvendigvis igennem kontrolforanstaltninger hindre, at befolkningen unddrager sig betaling til det fælles samfund.

Lad mig sige om ændringsforslagene, at vi ønsker at stemme for alle de af ministeren stillede ændringsforslag og imod de andre, men jeg er dog nødt til at sige, at vi har en vis sympati for de konservatives ændringsforslag om, at alle indtægter, alt skal opgives. Også her mener vi, der må være lighed for loven: hvad enten det er stort eller småt, burde det sådan set være med. Men vi har bøjet os for argumentationen om de store administrative konsekvenser, som ville blive følgen af at udelukke mulighederne for at sætte en vis mindstegrænse. Så må vi da håbe, at en sådan mindstegrænse, hvor den end kommer til at ligge, ikke vil foranledige, at visse kontohavere kan unddrage sig det, som de ifølge skattelovgivningen skulle være med til at betale til vores fælles samfund.

Lad mig sige til slut, at det også for os er en glæde, at så stort et flertal vil være med til at gennemføre det, som vi jo i et forlig er blevet enige om skulle gennemføres.

Hjortlund Christensen (DR):

Jeg har ved første behandling af dette lovforslag givet udtryk for, at skattekontrolloven var at skyde gråspurve med kanoner. Endvidere gav jeg udtryk for, at der på pantebrevs-markedet og mange andre områder manglede kontrol. Ministeren oplyste mig senere om, at sådanne love var under opsejling, hvad jeg med glæde har konstateret. Derfor har vi en vis pligt til at medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Det vil i øvrigt være meget interessant at følge udviklingen af denne og følgende love, som ministeren har bebudet. Vi kan allerede se nogle få resultater af en sådan lovgivning. Så vidt jeg forstår, er der udbudt 100 mill. kr. i det, der hedder præmieobligationer, og den efterspørgsel, der er efter disse papirer, er jo udtryk for, at der er cirkulation på disse indestående beløb i vore banker og sparekasser. Med disse obligationer er der jo ingen kontrol; hvorfor der ikke er det, ved jeg ikke, men det må ministeren jo på et tidspunkt kunne svare på.

Vi er slet ikke glade for at deltage i det